

En förunderlig tid

Jag ser
igenom tidens
glasaktiga
transparens.
Ute på gården står
vinterträden raklånga
och väntar på vår.

Vi lever i en
förunderlig tid.
Allt pockar på
kärlek & lust.
En spänning drar
igenom landet, som en
elektrisk vind.

Alla har blivit
vuxna i hjärtat.
Evig Ungdom är
lämnad bakom;-
äntligen, förstår vi
varandra och oss
själva på nya sätt, -

- i ljuset från den
gryende sommarsolen.
Vi är rika på
dagar av liv, som
lindas runt våra
ömtåliga skinn, - lika
lätta himlkläder.-